Människor deltar igen i gudstjänsterna

Syd- och Sydostasien upplever en ny början då coronapandemin äntligen lättat i området. Befolkningen har upplevt stora svårigheter de senaste 2,5 åren till följd av coronapandemin och entusiasmen är stor att åter få arbeta och hjälpa i det egna samhället. Arbetslöshet och ekonomiska problem försvårar ännu situationen, speciellt för de fattigaste människorna. Avbrotten i skolgången har lämnat en stor kunskapslucka hos barnen och det kommer att krävas mycket tid och stöd för att de ska komma ifatt.

I Thailand finns nu ett team på tio anställa från Finska Missionssällskapet och senare i höst anländer ytterligare en arbetare. I Kambodja finns fyra missionärer på plats och en till är på väg i november. I Nepal arbetar tre personer. Fredsprojektet i Myanmar sköts av två anställda i Finland.

I Thailand har coronarestriktionerna lättat och turisterna har börjat hitta tillbaka till landet. Sysselsättningssituationen är dock fortfarande svår och energikrisen har gjort att många fått sämre ekonomi. En liten återhämtning är dock i sikte. Thailands ekonomi är starkt beroende av turismen och då turisterna lyst med sin frånvaro har ekonomin lidit svårt de senaste 2,5 åren och många har förlorat sina arbeten. Inkomstskillnaderna har ökat kraftigt.

Diakoniprojekten och teologiutbildningen som vi förverkligar tillsammans med lutherska kyrkan i Thailand har fortsatt under hela coronapandemin och nu utvidgas arbetet. Kyrkan har delat ut hjälp till människor i Bangkoks slumområden och till andra fattiga grupper. Församlingarna ordnar igen gudstjänster. I vissa kyrkor ordnas hybridgudstjänster så att en del närvarar fysiskt i kyrkan och andra deltar i gudstjänsten virtuellt. Lutherska kyrkan i Thailand har en ny biskop, Chanda Sayoiyta, som Missionssällskapet har ett gott samarbete med. Nya arbetsformer planeras tillsammans.

De gångna 2,5 åren har varit utmanande, men trots det har samarbetskyrkorna och -organisationerna varit otroligt kreativa och uthålliga med att hjälpa, både fysiskt, psykiskt och andligt. I församlingarna tackar man Gud för att den värsta coronasituationen är förbi och för möjligheten att träffas igen i gudstjänsterna.

Mitt i våldet i Myanmar vill kyrkorna konkret uppleva Jesu löfte:
”Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet.” Johannes 14:27

Olli Pitkänen, regionchef för arbetet i Syd- och Sydostasien

På Nådens hem lärde sig Hoom att lita på Gud

Hoom kom till Nådens hem direkt från en byggarbetsplats. Barnets far hade försvunnit på egna vägar innan Hoom visste att hon var gravid. Hon fortsatte att jobba på byggarbetsplatsen under ytterligare några månader, tills hon inte längre orkade med det fysiskt tunga arbetet.

Till Nådens hem kom Hoom via många omvägar. Via en hjälptelefon fick hon telefonnumret till två skyddshem, men där vägrade man ta emot henne eftersom hon saknade thailändskt medborgarskap. Till slut fick hon numret till Nådens hem och en vänlig medarbetare önskade henne välkommen. Från sitt första kyrkobesök minns Hoom korset som hon tittade på och tänkte: Om Gud finns i denna kyrka så skulle han kunna hjälpa mig. Sedan fick hon hjälp och vänligt bemötande från flera håll. Hoom upplever att Guds ledning har haft en stor plats i hennes liv sedan hon ringde till Nådens hem. Där fick hon information och stöd för att kunna planera sin framtid. Medan Hoom bodde i Nådens hem ville hon få dopundervisning och i juli blev hon och hennes barn Lisa genom dopet medlemmar i Kristi kyrka och i den lutherska kyrkan i Thailand.

Till en början var det svårt att planera framtiden. Till slut fick hon kontakt med pappan till barnet. Det gav henne mod att planera en framtid tillsammans med barnet, trots att adoptionsbyråns representant betvivlade hennes förmåga att ta hand om sitt barn. Medarbetarna vid Nådens hem stödde Hoom i hennes önskan och beslut. Det var viktigt att hitta arbete, bostad och en vårdplats för barnet. Genom en tidigare arbetskamrat fick hon arbete vid ett tvätteriföretag, som erbjöd henne bostad och barnavård under arbetsskiftet.

Text och bild: Anja Markkanen